

Společná přistěhovalecká politika pro Evropu

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 22. dubna 2009 o společné přistěhovalecké politice pro Evropu: zásady, opatření a nástroje (2008/2331(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 17. června 2008 nazvané „Společná přistěhovalecká politika pro Evropu: zásady, opatření a nástroje“ (KOM(2008)0359),
- s ohledem na stanovisko Výboru regionů ke společné přistěhovalecké politice pro Evropu ze dne 26. listopadu 2008¹,
- s ohledem na Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu, přijatý na zasedání Evropské rady, které se konalo ve dnech 15. a 16. října 2008²,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (směrnice o navrácení)³,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zřizuje mechanismus pro vytvoření pohraničních jednotek rychlé reakce⁴,
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepřacované znění) (KOM(2008)0820),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 17. října 2008 nazvané „Rok po Lisabonu: partnerství Afrika-EU v praxi“ (KOM(2008)0617),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. února 2008 nazvané „Příprava dalších kroků v oblasti správy hranic v Evropské unii (KOM(2008)0069),
- s ohledem na pracovní dokument Komise nazvaný Hodnocení a sledování provádění Plánu EU týkajícího se osvědčených postupů, norem a způsobů práce pro boj proti obchodu s lidmi a jeho předcházení (KOM(2008)0657),
- s ohledem na společnou strategii Afrika-EU a její první akční plán (2008-2010) – strategické partnerství – odsouhlasené na prvním summitu EU-Afrika konaném ve dnech

¹ Úř. věst. C76, 31.3.2009, s. 34.

² Dokument Rady 13440/08.

³ Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98.

⁴ Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 30.

8. a 9. prosince 2007 v Lisabonu¹,

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 30. listopadu 2006 nazvané Globální přístup k migraci rok poté: směrem ke komplexní evropské politice migrace (KOM(2006)0735),
- s ohledem na Haagský program o posílení svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii, přijatý na zasedání Evropské rady ve dnech 4. a 5. listopadu 2004,
- s ohledem na program z Tampere, přijatý na zasedání Evropské rady ve dnech 15. a 16. října 1999, kterým byl přijat jednotný přístup v oblasti přistěhovalectví a azylu,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. března 2009 o budoucnosti společného evropského azylového systému²,
- s ohledem na svůj postoj ze dne 19. února 2009 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví sankce proti zaměstnavatelům státních příslušníků třetích zemí s nelegálním pobytem³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. února 2009 o uplatňování směrnice 2003/9/ES, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, v Evropské unii: návštěvy výboru LIBE v letech 2005 až 2008⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 18. prosince 2008 o hodnocení a budoucím rozvoji Evropské agentury pro ochranu vnějších hranic (FRONTEX) a Evropského systému kontroly hranic (EUROSUR)⁵,
- s ohledem na svůj postoj ze dne 20. listopadu 2008 o návrhu směrnice Rady o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci⁶,
- s ohledem na svůj postoj ze dne 20. listopadu 2008 o návrhu směrnice Rady o sjednoceném postupu vyřizování žádostí státních příslušníků třetích zemí o jediné povolení k pobytu a výkonu práce na území členského státu a o společném souboru práv pro pracovníky z třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v členském státě⁷,
- s ohledem na své usnesení ze dne 2. září 2008 o hodnocení dublinského systému⁸,
- s ohledem na svůj postoj ze dne 23. dubna 2008 o návrhu směrnice Rady, kterým se rozšiřuje oblast působnosti směrnice 2003/109/ES na osoby požívající mezinárodní ochrany⁹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 26. září 2007 o plánu politiky v oblasti legálního

¹ Dokument Rady 7204/08.

² Přijaté texty, P6_TA(2009)0087.

³ Přijaté texty, P6_TA(2009)0069.

⁴ Přijaté texty, P6_TA(2009)0047.

⁵ Přijaté texty, P6_TA(2008)0633.

⁶ Přijaté texty, P6_TA(2008)0557.

⁷ Přijaté texty, P6_TA(2008)0558.

⁸ Přijaté texty, P6_TA(2008)0385.

⁹ Přijaté texty, P6_TA(2008)0168.

přistěhovalectví¹,

- s ohledem na své usnesení ze dne 26. září 2007 o prioritách boje proti nelegálnímu přistěhovalectví státních příslušníků třetích zemí²,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2006 o strategiích a prostředcích pro integraci přistěhovalců v Evropské unii³,
 - s ohledem na Amsterodamskou smlouvu, podle které jsou pravomoci v oblasti přistěhovalectví a azylu svěřeny Společenství, a na článek 63 Smlouvy o ES,
 - s ohledem článek 45 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, Výboru pro kulturu a vzdělávání a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A6-0251/2009),
- A. vzhledem k tomu, že k migraci do Evropy bude docházet tak dlouho, dokud budou existovat velké rozdíly mezi Evropou a dalšími regiony světa v bohatství a kvalitě života,
- B. vzhledem k tomu, že se společný přístup k přistěhovalectví v EU stal nutností, zejména ve společném prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, kde má činnost či nečinnost jednoho členského státu přímý dopad na ostatní státy a na EU jako celek,
- C. vzhledem k tomu, že migrace, která není dobře řízena, může narušit sociální soudržnost v cílových zemích a může být rovněž škodlivá pro země původu i samotné přistěhovalce,
- D. vzhledem k tomu, že povolená migrace představuje příležitost, ze které mohou mít užitek přistěhovalci, země jejich původu (které jsou příjemci části příjmů přistěhovalců) a členské státy; vzhledem k tomu, že pokrok v oblasti povolené migrace však musí jít ruku v ruce s účinnými opatřeními pro boj s nelegálním přistěhovalectvím, a zejména že toto přistěhovalectví podporuje existenci zločineckých kruhů zabývajících se obchodováním s lidmi,
- E. vzhledem k tomu, že skutečná společná politika migrace pro Společenství musí být založena nejen na boji proti nedovolené migraci, ale také na spolupráci s třetími zeměmi a tranzitními zeměmi a na vhodné politice pro integraci přistěhovalců,
- F. vzhledem k tomu, že evropské politiky migrace musí splňovat normy mezinárodního práva, zejména ty, které se týkají lidských práv, lidské důstojnosti a práva azylu,
- G. vzhledem k tomu, že EU vítá a nadále musí vítat ty, kterým zde bylo uděleno právo zůstat, ať již jde o přistěhovalce z důvodu práce, sloučení rodiny nebo studenty či osoby, jež potřebují mezinárodní ochranu,
- H. vzhledem k tomu, že přistěhovalci hráli v uplynulých desetiletích zásadní úlohu v rozvoji EU a v evropském projektu a je důležité uznat jejich význam i skutečnost, že Unie i nadále potřebuje pracovní sílu migrujících osob,

¹ Úř. věst. C 219 E, 28.8.2008, s. 215.

² Úř. věst. C 219 E, 28.8.2008, s. 223.

³ Úř. věst. C 303 E, 13.12.2006, s. 845.

- I. vzhledem k tomu, že podle Eurostatu se stárnutí populace v EU stane ve střednědobém horizontu skutečností s tím, že počet obyvatel v produktivním věku se patrně do roku 2060 sníží o téměř 50 milionů; vzhledem k tomu, že přistěhovalectví by mohlo sloužit jako důležitý podnět k zajištění dobré hospodářské výkonnosti v EU,
- J. vzhledem k tomu, že Lisabonská strategie je ve svém trendu růstu a zaměstnanosti ovlivněna možným nedostatkem pracovních sil, který může zabránit dosažení jejích cílů, a vzhledem k tomu, že nezaměstnanost se v současnosti zvyšuje; vzhledem k tomu, že tento nedostatek může být v krátkodobém výhledu zmírněn vhodným a strukturovaným řízením ekonomického přistěhovalectví,
- K. vzhledem k tomu, že přistěhovalci musí často pracovat jako příležitostná pracovní síla nebo na pracovních místech s nízkou kvalifikací, či zastávat pracovní místa, která vyžadují nižší kvalifikaci, než jakou mají tito přistěhovalci,
- L. vzhledem k tomu, že EU by měla rovněž vyvinout větší úsilí a problémy s nedostatkem pracovních sil a kvalifikací řešit využitím skupin v současnosti vykazujících nízký stupeň zaměstnanosti, jako jsou zdravotně postižené osoby, lidé znevýhodnění při vzdělávání či dlouhodobě nezaměstnaní žadatelé o azyl, kteří mají pobyt na území EU,
- M. vzhledem k tomu, že se počet přistěhovalkyň v EU neustále zvyšuje a dosahuje přibližně 54 % celkového počtu přistěhovalců,
- N. vzhledem k tomu, že většina přistěhovalkyň naráží při začleňování a přístupu na trh práce na vážné problémy kvůli nízké úrovni vzdělání a negativním stereotypům a zvykům, které si přinesly ze své země původu, i kvůli negativním stereotypům a diskriminaci přítomným v členských státech; nicméně vzhledem k tomu, že mnoho mladých žen s vysokou úrovní vzdělání přichází do EU za poměrně nekvalifikovanou prací,

Obecné úvahy

1. rozhodně podporuje vytvoření společné evropské přistěhovalcké politiky založené na vysoké míře politické a operativní solidarity, vzájemné důvěry, transparentnosti, partnerství, sdílené odpovědnosti a společného úsilí prostřednictvím společných zásad a konkrétních kroků, jakož i na hodnotách zakotvených v Listině základních práv Evropské unie;
2. znovu zdůrazňuje, že řízení migračních toků musí být založeno na koordinovaném přístupu zohledňujícím demografickou a hospodářskou situaci EU a jejích členských států;
3. domnívá se, že rozvoji společné přistěhovalcké politiky by mohly výrazně prospět časté a pravidelné konzultace se zástupci občanské společnosti, jako jsou organizace pracující pro přistěhovalce a s přistěhovalci;
4. vyjadřuje politování nad tím, že do dnešní doby bylo pro vytvoření společné politiky legálního přistěhovalectví učiněno velmi málo, a vítá nové legislativní nástroje přijaté v rámci společné evropské politiky legálního přistěhovalectví;
5. zdůrazňuje, že soudržná a vyvážená společná evropská přistěhovalcká politika přidává EU na důvěryhodnosti v jejích vztazích s třetími zeměmi;

6. zdůrazňuje, že účinné řízení migrace vyžaduje zapojení regionálních a místních orgánů a skutečné partnerství a spolupráci s třetími zeměmi původu a tranzitu, neboť tyto země mají často dojem, že rozhodnutí jsou na ně uvalena jednostranně; zdůrazňuje, že taková spolupráce může být navázána pouze tehdy, dodržuje-li třetí země mezinárodní právní předpisy týkající se lidských práv a ochrany a je státem, který podepsal Ženevskou úmluvu o právním postavení uprchlíků z roku 1951;
7. má za to, že přistěhovalectví do EU není řešením problémů, kterým čelí rozvojové země, a že společná přistěhovalecká politika musí být doprovázena účinnou politikou pro rozvoj zemí původu;
8. vítá výše uvedený Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu a opatření, nástroje a návrhy předložené Komisí ve výše uvedeném sdělení o společné přistěhovalecké politice pro Evropu: zásady, opatření a nástroje; vyzývá Radu a Komisi, aby urychleně přistoupily k provádění těchto závazků v praxi;
9. vítá institucionální dopady Lisabonské smlouvy, zejména rozšíření spolurozhodování a hlasování kvalifikovanou většinou na veškeré přistěhovalecké politiky, vyjasnění pravomoci EU v oblasti víz a hraničních kontrol, rozšíření pravomoci EU v otázce poskytování azylu a rovněž rozšíření pravomoci EU, pokud jde o legální a nedovolenou migraci;
10. má za to, že nezbytným předpokladem pro společnou přistěhovaleckou politiku je také vytvoření společné azylové politiky, a vítá výše uvedené usnesení o budoucnosti společného evropského azylového systému (CEAS) a návrh nařízení o zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, který předložila Komise;

Prosperita a přistěhovalectví

Legální migrace

11. domnívá se, že vzhledem k tomu, že demografický úbytek a stárnutí populace ovlivňují hospodářskou situaci, zůstává legální migrace nezbytná k uspokojování demografických potřeb Evropy, potřeb trhu práce a poptávky po určitých dovednostech; přispívá i k rozvoji třetích zemí prostřednictvím výměny znalostí a know-how a tím, že přistěhovalci posílají do zemí původu část svých příjmů; vyzývá k vytvoření bezpečných systémů, které usnadní tyto finanční převody do třetích zemí;
12. má za to, že povolená migrace musí představovat alternativu k nelegálnímu přistěhovalectví, neboť představuje zákonný, bezpečný a organizovaný způsob příchodu do Evropské unie;
13. připomíná, že podle odhadů, které předložila Komise, bude do roku 2050 zapotřebí 60 milionů pracovníků z řad přistěhovalců, a to vyžaduje, aby byly vytvořeny podmínky k legální migraci;
14. zdůrazňuje, že je třeba provést komplexní vyhodnocení budoucí poptávky po určitých dovednostech a potřeb trhu práce v EU; je však toho názoru, že každý členský stát by si měl zachovat kontrolu nad počtem osob, které jeho trh práce potřebuje, a zohledňovat zásadu upřednostňování pracovníků Společenství tak dlouho, dokud se uplatňují přechodná opatření;

15. podporuje vytváření vnitrostátních „přistěhovaleckých profilů“ za účelem získání jednotného pohledu na situaci v přistěhovalectví v rámci každého členského státu v danou chvíli, přičemž je nezbytné, aby hlavním hlediskem těchto profilů byly potřeby trhu práce;
16. opakovaně upozorňuje na potřebu zvýšit atraktivitu EU pro vysoce kvalifikované pracovníky i tím, že budou k dispozici informace o cílových zemích a jejich pracovních trzích, a to se zohledněním důsledků, jaké může mít v zemích původu odliv mozků; domnívá se, že odliv mozků lze zmírnit dočasnou či cirkulační migrací, organizováním odborné přípravy v zemích původu, aby v těchto zemích mohly zůstat zachovány profese v klíčových odvětvích, zejména ve vzdělávání a zdravotnictví, a uzavřením dohod se zeměmi původu; vyzývá členské státy, aby se zdržely provádění aktivního náboru v rozvojových zemích, které trpí nedostatkem lidských zdrojů v klíčových odvětvích, jako je zdravotnictví a vzdělávání;
17. vyzývá Komisi a členské státy, aby vytvořily mechanismy, pokyny a další nástroje k usnadnění cirkulační a dočasné migrace a dále aby ve spolupráci se zeměmi původu vyvinuly opatření na vyrovnání ztrát lidských zdrojů, jež by nabídla konkrétní podporu pro školení odborníků v klíčových odvětvích oslabených odlivem talentů z těchto oblastí;
18. vítá přístup iniciovaný dokumentem týkajícím se „modré karty“ pro společnou politiku legálního přistěhovalectví, vyzývá však členské státy, aby vyvíjely větší úsilí o dosažení společných pravidel pro přistěhovaleckou politiku, jež by se neomezovala na vysoce kvalifikované pracovníky;
19. vyjadřuje uspokojení nad přijetím modré karty týkající se podmínek pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí pro účely výkonu vysoce kvalifikované práce a naléhavě žádá Komisi, aby co možná nejdříve předložila iniciativy pro další kategorie činností, které by byly dalším krokem v boji proti nelegálnímu přistěhovalectví a zneužívání situace přistěhovalců „bez papírů“;
20. požaduje nová opatření, jejichž cílem je dále usnadnit přijímání studentů a výzkumných pracovníků a jejich pohyb v rámci EU;
21. upozorňuje na význam uznávání kvalifikace přistěhovalců, a sice formální, neformální a informální kvalifikace získané v zemích původu; domnívá se, že takové uznávání zabrání plýtvání schopnostmi, ke kterému u přistěhovalecké populace opakovaně dochází, a to zejména u žen, které často přijímají práci s mnohem nižšími nároky, než je jejich kvalifikace;
22. žádá Komisi, aby v budoucích dokumentech týkajících se této problematiky měla na paměti otázku uznávání kvalifikace a rovněž pobídku k celoživotnímu učení, přičemž by členské státy měly poskytnout přistěhovalcům příležitost učit se jazyku hostitelské země za účelem zajištění společenské, profesionální a kulturní integrace v Evropské unii a zlepšení možnosti přistěhovalců podporovat vývoj svých dětí; dále žádá, aby Komise uplatnila výsledky jednání týkajících se jazykového vzdělávání dětí přistěhovalců a výuky v členském státě, který je místem jejich pobytu, a také výuky jazyka a kulturního dědictví země jejich původu, a žádá, aby v navrženém plánu byly respektovány zásady subsidiarity a proporcionality;
23. opakuje, že jedním z vhodných nástrojů ke sladění nabídky a poptávky na trhu práce transparentním, odpovědným a účinným způsobem je síť Evropská síť zaměstnání a

pracovní mobility (EURES); navrhuje tedy rozšíření koncepce sítě EURES, aby byl usnadněn kontakt mezi evropskými zaměstnavateli, kteří hledají zaměstnance s určitou kvalifikací, a uchazeči o toto zaměstnání pocházejícími z třetích zemí; navrhuje, aby jako základna tohoto rozšíření sítě EURES byla využita zvláštní střediska (již vytvořená či která mají být vytvořena) nebo zastoupení EU ve třetích zemích a aby bylo zaručeno pokračování poradenské činnosti týkající se nástrojů a podpory pro osoby samostatně výdělečně činné a využívání mikroúvěrů a aby tato činnost byla dále rozšiřována; zdůrazňuje, že evropská potřeba vysoce kvalifikované pracovní síly by neměla vést k „odlivu mozků“ ze třetích zemí, jehož důsledkem by bylo poškození jejich rozvíjejících se ekonomik a sociální infrastruktury;

24. domnívá se, že by přistěhovalcům z tzv. třetích zemí mělo být přiznáno právo pohybovat se v rámci EU tak, aby jakožto osoby s legálním pobytem v členském státě mohli pracovat jako přeshraniční pracovníci, aniž by museli žádat o pracovní povolení v jiném členském státě, a že takto zaměstnaným přistěhovalcům by mělo být po 5 letech legálního pobytu v členském státě přiznáno plné právo volného pohybu;
25. zdůrazňuje význam koordinace mezi místními a regionálními orgány odpovědnými za odbornou přípravu a vnitrostátními a evropskými orgány v řízení potřeb trhu práce, a to v souladu se zásadou upřednostňování pracovníků Společenství; zdůrazňuje, že taková spolupráce je nezbytná pro účinné provádění přistěhovalecké politiky schopné vyřešit nedostatek pracovní síly, k němuž dochází v určitých odvětvích a v některých členských státech, a pro účinnou a náležitou integraci přistěhovalců;
26. vyzývá Komisi, aby v zemích původu více informovala o možnostech legální migrace a o právech a povinnostech migrantů, které jsou spojeny s příjezdem do EU;
27. vyzývá členské státy, aby dostatečně využívaly dotační systémy Společenství, které souvisejí s přistěhovaleckou politikou, tak aby bylo vytvořeno více kvalitních pracovních míst pro přistěhovalce;

Integrace

28. zdůrazňuje, že integrace posiluje kulturní rozmanitost v EU a měla by být založena na sociálním začlenění, nediskriminaci a rovných příležitostech, které se projevují zejména v přístupu ke zdravotnictví, vzdělávání, jazykové přípravě a zaměstnání; domnívá se, že integrační politiky by měly být rovněž založeny na vhodných inovačních programech, a uznává klíčovou úlohu, kterou při integraci migrantů hrají místní a regionální orgány, odborové organizace, organizace migrantů a profesionální svazy a sdružení;
29. podporuje integrační úsilí členských států i legálních migrantů a osob, které požívají mezinárodní ochrany, při respektování identity a hodnot EU a jejích členských států i lidských práv, právního státu, demokracie, tolerance, rovnosti a svobody názoru a potřeby povinné školní docházky; připomíná, že integrace je dvoustranný proces, který vyžaduje, aby se přizpůsobili jak přistěhovalci, tak i obyvatelstvo hostitelské země, jak je stanoveno ve společných základních zásadách integrace přijatých Radou, a jemuž může prospět výměna osvědčených postupů; uznává, že ačkoli integrace je obtížnější v těch členských státech, které čelí značným migračním tlakům způsobeným jejich zvláštní geografickou situací, nelze od ní jako od cíle upustit; vyzývá ostatní členské státy, aby přispěly ke zmírnění takových tlaků v duchu solidarity, čímž usnadní integraci osob, které

požívají mezinárodní ochrany a které se nacházejí v členských státech EU, a současně podpoří legální migraci;

30. zdůrazňuje, že dobrý integrační proces je nejlepším nástrojem k odstranění nedůvěry a podezírání mezi občany pocházejícími z dané země a přistěhovalci a je zásadní pro eliminaci xenofobních myšlenek nebo činů;
31. podporuje vytvoření mechanismů pro vzájemné učení a výměnu osvědčených postupů mezi členskými státy k posílení schopnosti hostitelských zemí zvládat rostoucí rozmanitost, a rovněž vytvoření systému společných ukazatelů a vhodných statistických kapacit, které mají členské státy používat ke zhodnocení výsledků přistěhovačské politiky;
32. připomíná, že klíčovým prvkem je zapojení organizací migrantů, které v integračním procesu hrají nezastupitelnou úlohu, neboť poskytují přistěhovalcům příležitost k demokratické účasti; vyzývá členské státy, aby usnadnily systémy na podporu občanské společnosti v integračním procesu tím, že umožní přistěhovalcům, aby se podíleli na občanském a politickém životě hostitelské společnosti, umožní jim účast v politických stranách a odborových organizacích a poskytnou jim příležitost hlasovat v místních volbách;
33. vítá iniciativu, kterou přijaly Komise a Evropský hospodářský a sociální výbor s cílem zlepšit soudržnost integračních politik prostřednictvím evropského integračního fóra se zapojením a účastí společenských organizací a sdružení přistěhovalců, v jehož rámci by probíhala výměna zkušeností a příprava doporučení; vyzývá členské státy, aby koordinovaly integrační úsilí výměnou osvědčených postupů obsažených ve vnitrostátních plánech pro integraci;
34. žádá Komisi, aby učinila příslušná opatření a tak zajistila finanční podporu strukturální a kulturní integrace přistěhovalců také prostřednictvím programů EU, jakými jsou Program celoživotního učení, Evropa pro občany, Mládež v akci a Kultura 2007; poukazuje na to, že učitelé jsou v mnoha případech špatně připraveni na to, že ve třídách budou mít velký počet dětí přistěhovalců, a požaduje, aby se zlepšilo vzdělávání učitelů a aby byla na tyto účely poskytnuta dostatečná finanční podpora;
35. upozorňuje na to, že školní výuka a celoživotní učení hrají důležitou roli v procesu integrace, neboť rozvíjejí různé dovednosti, zejména jazykové znalosti; domnívá se, že nově příchozí přistěhovalci by měli mít právo a příležitost účastnit se programů odborné přípravy a celoživotního učení, aniž by jim byly kladeny jakékoli překážky;
36. vyzývá Komisi a členské státy, aby nadále podporovaly protidiskriminační politiky, a to i ze strany veřejných orgánů;
37. vyzývá členské státy, aby respektovaly a podporovaly příslušné směrnice: směrnice Rady 2000/78/ES¹, 2000/43/ES² a 2004/113/ES³, jejichž účelem je boj proti diskriminaci;
38. vyzývá členské státy, aby ratifikovaly Mezinárodní úmluvu o ochraně práv všech migrujících pracovníků a jejich rodinných příslušníků, kterou přijalo Valné shromáždění

¹ Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s.16.

² Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s.22.

³ Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s.37.

OSN dne 18. prosince 1990¹;

39. vyzývá Komisi, aby shromažďovala údaje o přistěhovalectví v EU z hlediska pohlaví a aby zajistila analýzu těchto údajů Evropským institutem pro rovnost pohlaví s cílem dále vyzdvihnout specifické potřeby a problémy přistěhovalek a nevhodnější způsoby jejich integrace do společností v hostitelských zemích;
40. vyzývá členské státy, aby při vypracovávání integračních politik umožnily příslušným způsobem uplatnit zásadu rovnosti mezi muži a ženami a zohlednily specifickou situaci a potřeby žen z řad přistěhovačů;
41. vyzývá členské státy, aby zaručily dodržování základních práv přistěhovalek bez ohledu na to, zda je jejich právní postavení legální;
42. vyzývá členské státy, aby podporovaly informační kampaně určené ženám z řad přistěhovačů, jejichž cílem je informovat je o jejich právech, možnostech vzdělávání a jazykových kurzů, odborné přípravy a přístupu k zaměstnání a také předcházet nuceným sňatkům, mrzačení ženských pohlavních orgánů a dalším formám psychického nebo fyzického nátlaku;

Bezpečnost a přistěhovalectví

Integrovaná správa hranic

43. zdůrazňuje, že je třeba vypracovat komplexní rámcový program, jenž by stanovoval obecné cíle a celkovou strukturu strategie správy hranic EU a jenž by obsahoval podrobné informace o tom, jak mají společně fungovat příslušné programy a režimy v této oblasti; zastává názor, že při posuzování struktury strategie správy hranic EU by Komise měla nejprve provést analýzu efektivnosti stávajících systémů správy hranic v členských státech, aby mezi nimi dosáhla optimální součinnosti, a poskytnout dodatečné informace týkající se rentability nových navržených systémů, systému vstupu/výstupu, elektronického systému cestovních povolení, automatizované hraniční kontroly a programu registrovaných cestujících, v rámci integrované správy hranic EU;
44. zdůrazňuje, že integrovaná správa hranic by měla nalézt správnou rovnováhu mezi zajištěním volného pohybu rostoucího počtu osob přes hranice a zaručením větší bezpečnosti občanů EU; nepopírá, že využívání údajů zde nabízí zjevné výhody; současně však zastává názor, že důvěru veřejnosti ve vládní opatření lze zachovat pouze tehdy, budou-li stanoveny dostatečné záruky ochrany údajů, kontrola a mechanismy pro zajištění nápravy;
45. požaduje posouzení proveditelnosti integrovaného čtyřstupňového přístupu, jehož prostřednictvím by prohlídky probíhaly systematicky v každé fázi cesty přistěhovačů do Unie;
46. zdůrazňuje, že strategii hranic EU by měla doplňovat i konkrétní opatření zaměřená na posílení hranic třetích zemí v rámci partnerství mezi Afrikou a EU a evropské politiky sousedství (východní partnerství, EUROMED);
47. vyzývá k nahrazení současných vnitrostátních schengenských víz jednotnými evropskými

¹ A/RES/45/158.

schengenskými vízy, která umožní rovné zacházení se všemi žadateli o víza; přeje si být informován o přesném časovém harmonogramu a o podrobnostech politické i technické studie Komise, jež budou analyzovat proveditelnost, praktické důsledky a dopad systému, ve kterém budou státní příslušníci třetích zemí povinni získat elektronické povolení předtím, než budou moci vycestovat na území EU (elektronický systém cestovních povolení, ESTA); požaduje lepší spolupráci mezi konzuláty členských států a to, aby se postupně vytvářely společné konzulární služby v otázce víz;

48. vyzývá Radu, aby přijala dohody založené na solidaritě členských států, pokud jde o dělbu zátěže spojené s policejní kontrolou hranic, a aby koordinovala vnitrostátní politiky členských států;

Nelegální migrace

49. považuje účinný boj proti nelegálnímu přistěhovalectví za klíčovou součást komplexní migrační politiky EU, a vyjadřuje proto politování nad tím, že je účinné rozhodování v této oblasti narušováno nedostatečnou schopností členských států postupovat skutečně společně ve společném zájmu těchto států;
50. je zděšen lidskou tragédií, která je důsledkem nelegálního převážení migrantů po moři a k níž dochází zejména na jižních námořních hranicích Unie, kde se lidé ve člunech vydávají na životu nebezpečnou cestu od afrických břehů do Evropy; důrazně vyzývá k přijetí okamžitých opatření k zastavení této lidské tragédie jednou provždy a k posílení dialogu a spolupráce se zeměmi původu;
51. připomíná, že nelegální přistěhovalectví často organizují zločinecké sítě, jejichž činnost se zatím ukázala jako účinnější než společná evropská opatření; je přesvědčen, že takové sítě jsou odpovědné za smrt stovek lidí, kteří každý rok přijdou o život na moři; připomíná, že v souladu s mezinárodními závazky musí nést členské státy společnou odpovědnost za záchranu životů na moři; vyzývá proto Komisi a Radu, aby zvýšily úsilí v boji proti organizované trestné činnosti, obchodování s lidmi a pašování, k nimž dochází v různých částech EU, a zejména aby se pokusily rozbít veškeré sítě nejen bojem s převaděči, kteří jsou zřídka klíčovou postavou, ale rovněž s těmi, kdo jsou na vrcholných příčkách a nejvíce těží z výhod z těchto zločineckých operací;
52. vyzývá Komisi, aby zintenzivnila programy na zvýšení informovanosti v zemích tranzitu a původu o nebezpečí nelegální migrace;
53. vítá přijetí nové směrnice o sankcích proti zaměstnavatelům státních příslušníků třetích zemí s nelegálním pobytem a považuje tuto směrnici za účinný nástroj omezování vykořisťování migrujících pracovníků a snížení přitažlivosti jednoho z hlavních motivačních faktorů pro nelegální migraci;
54. naléhavě žádá členské státy, aby neodkládaly provedení nové směrnice, která stanoví sankce vůči zaměstnavatelům, kteří budou zaměstnávat nelegální přistěhovalce, ve vnitrostátním právu;
55. je přesvědčen, že je důležité posilovat prostředky dialogu se zeměmi původu a vytvořit dohody o spolupráci s těmito zeměmi s cílem eliminovat krutý a tragický jev nedovolené migrace;
56. domnívá se, že i přes opakované navýšení rozpočtových prostředků, ke kterému došlo

na podnět Parlamentu, Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (FRONTEX) stále ještě nezajišťuje účinnou koordinaci kontrolní činnosti na vnějších hranicích Unie, a to z důvodu omezeného mandátu a nedostatečného zapojení třetích zemí, obzvláště pokud jde o námořní operace;

57. vítá podnět Komise, která připraví návrh na přezkum mandátu agentury FRONTEX, a má za to, že je naléhavě třeba agenturu posílit, zejména rozšířením její koordinační kapacity a schopnosti koordinovat na žádost dotčených členských států stále mise v oblastech, které čelí velkým migračním tlakům, a schopnosti spojit se s třetími zeměmi; domnívá se, že by měl být rovněž kladen důraz na posílení analýzy rizik agentury FRONTEX a její kapacity shromažďovat příslušné údaje;
58. má za to, že agentura FRONTEX potřebuje odpovídající zdroje, a to nikoli pouze finanční, pokud má plnit svůj mandát smysluplným způsobem, a požaduje využívání nových technologií v boji proti nelegální migraci, aby členské státy ve zvýšené míře poskytly technické prostředky a aby Komise předložila legislativní návrhy, které by zavedly povinnou solidaritu na stejném základě jako v případě pohraničních jednotek rychlé reakce (RABITs);
59. vyzývá agenturu FRONTEX a Komisi, aby vypracovaly studii (i s odhadem nákladů), která posoudí možnost, že by agentura FRONTEX získala své vlastní prostředky, a požadavky související s případným povýšením operací agentury FRONTEX na pobřežní stráž EU, aniž by tím byla omezena kontrola členských států nad svými hranicemi;
60. má za to, že FRONTEX může naplno využít svůj potenciál pouze tehdy, pokud bude zintenzivněno úsilí v dalších oblastech, například v oblasti navracení a spolupráce se třetími zeměmi; vyzývá Komisi, aby v tomto směru agenturu FRONTEX podporovala;
61. podporuje zřízení specializovaných kanceláří agentury FRONTEX, které umožní reagovat na specifické situace na obzvláště citlivých hranicích, zejména na pozemních hranicích na východě a na námořních hranicích na jihu, a lépe tyto situace posoudit;
62. konstatuje, že na operace agentury FRONTEX mají škodlivý vliv odlišnosti ve výkladu právních pojmů, výkladu mezinárodních právních předpisů pro oblast moří a rozdíly ve vnitrostátních právních předpisech a postupech; požaduje, aby za účelem nalezení společného přístupu a vyřešení protichůdných odlišností vnitrostátních právních předpisů a postupů v jednotlivých státech byly provedeny komplexní studie;
63. požaduje hlubší a trvalou spolupráci agentury FRONTEX a vnitrostátních orgánů a agentur;
64. požaduje další vývoj koncepce EUROSUR, a to rovněž prostřednictvím lepší koordinace členských států;
65. konstatuje, že rybáři, soukromá plavidla a soukromí pracovníci na moři se často setkávají s nelegálními přistěhovalci dříve než námořní jednotky v zemi; zdůrazňuje, že je nezbytné tyto strany jasněji informovat o jejich povinnostech vyplývajících z mezinárodních právních předpisů a týkajících se pomoci přistěhovalcům v nouzi, a požaduje mechanismy náhrad za ušlou práci v důsledku záchranných operací;
66. zdůrazňuje, že je zde zřejmá potřeba spolehlivých statistik, aby byly vytvořeny konkrétní

nástroje k boji proti nelegální migraci na úrovni EU, a vyzývá Komisi, aby přijala opatření nezbytná k zajištění těchto statistik;

Návraty

67. domnívá se, že přistěhovalci, kteří nepožívají mezinárodní ochrany či s nelegálním pobytem na území členských států, je třeba požádat, aby území Evropské unie opustili; v této souvislosti bere na vědomí přijetí směrnice o navracení osob a vyzývá členské státy, aby v souvislosti s provedením této směrnice do vnitrostátního práva zachovávaly výhodnější ustanovení, která již byla v jejich vnitrostátním právu zakotvena; vyzývá členské státy, aby zajistily, že k navracení bude docházet při plném respektování právních předpisů a důstojnosti dotčených osob, přičemž přednost bude dáována dobrovolným návratům;
68. požaduje, aby systém poradenských služeb pro navracení byl zřízen v uzavřených a otevřených ubytovacích střediscích a sloužil jako kontaktní místo pro osoby, které si přejí dozvědět se více informací o pomoci při návratu;
69. vyzývá Komisi, aby zavedla sledování mechanismů sociální a profesní reintegrace migrantů, kteří se navrátili do země původu, a aby tyto mechanismy podporovala;
70. vyzývá členské státy, aby přednostně sladily své politiky navracení se společnou politikou spíše než s dvoustrannými dohodami;
71. požaduje, aby v souvislosti s dohodami o navracení byl Parlament a jeho odpovědné výbory v průběhu diskusí se třetími zeměmi pravidelně informovány o dosaženém pokroku a všech překážkách, s nimiž se vyjednávači setkali;
72. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby členské státy měly pouze dvoustranné dohody o navracení osob se třetími zeměmi, které by plně zaručovaly dodržování lidských práv navracených osob, a podepsanou Ženevskou úmluvu z roku 1951;
73. vyzývá Komisi, aby účinně prosazovala plnění povinnosti třetích zemí přijímat zpět své státní příslušníky, kteří pobývají nelegálně na území EU, jak to stanoví článek 13 Dohody z Cotonou ze dne 23. června 2000; vyzývá k posílení těchto ustanovení při jednáních o nové dohodě se státy AKT (afričké, karibské a tichomořské státy);
74. zdůrazňuje potřebu opravdového evropského rozměru v politice navracení prostřednictvím vzájemného uznávání rozhodnutí o navracení; vyzývá k lepší spolupráci členských států při uskutečňování návratů a k posílení úlohy agentury FRONTEX při společné činnosti související s návraty;
75. vyzývá k posílení spolupráce, včetně spolupráce konzulární, se zeměmi původu a tranzitu, aby se usnadnily postupy navracení, a vyzývá Komisi, aby vyhodnotila stávající dohody o navracení za účelem usnadnění jejich provádění a vzala si z nich poučení pro jednání o podobných dohodách v budoucnu;
76. vyzývá Radu, aby zvažila přijetí ustanovení právních předpisů za účelem vytvoření evropského průkazu vydávaného nelegálně pobývajícím státním příslušníkům třetích zemí s cílem usnadnit navracení do třetích zemí; je třeba přijmout kroky směřující k tomu, aby byly evropské průkazy zahrnuty do dohod o navracení osob Unie, a staly se tak závaznými pro dotčené třetí země;

Solidarita a přistěhovaectví

Koordinace mezi členskými státy

77. vyjadřuje hluboké politování nad skutečností, že členské státy neprokázaly dostatečnou solidaritu tváří v tvář rostoucímu problému přistěhovaectví; vyzývá k okamžitému přezkoumání rámcového programu Solidarita a řízení migračních toků na období 2007-2013¹ a jeho čtyř finančních nástrojů tak, aby odrážely novou situaci, kterou charakterizují zvýšené migrační tlaky, a odpovídaly naléhavým potřebám, například v případě masových migračních přílivů;
78. bere na vědomí závazky členských států zakotvené ve výše uvedeném Evropském paktu o přistěhovaectví a azylu, pokud jde o potřebu solidarity; vítá zejména skutečnost, že pakt obsahuje mechanismus dobrovolného sdílení břemene, který v rámci EU umožní přemístit osoby, které požívají mezinárodní ochrany, z členských států, které vzhledem ke své zeměpisné poloze či demografické situaci čelí nepřiměřeným tlakům na své vnitrostátní azylové systémy, do jiných členských států, a vyzývá členské státy, aby naplnily své závazky; vítá také skutečnost, že na tento účel byla z rozpočtu na rok 2009 přidělena částka 5 milionů EUR, a to z Evropského fondu pro uprchlíky; trvá však na zavedení závazných nástrojů; vyzývá Komisi, aby tento mechanismus neprodleně uvedla do praxe a okamžitě předložila legislativní podnět s cílem zřídit takový stálý mechanismus na evropské úrovni;
79. vítá přepracované znění dublinského nařízení a navrhovaná ustanovení o mechanismu, který by odložil uplatňování dublinských pravidel pro přesuny, jestliže existují obavy, že by důsledkem těchto přesunů mohli být žadatelé, kteří nevyužívají výhody adekvátních norem ochrany v odpovědném členském státě, zejména ve smyslu podmínek přijímání a přístupu k azylovému řízení, a rovněž v případech, kdy by tyto přesuny znamenaly dodatečnou administrativní zátěž v rámci členských států, které vzhledem ke své zeměpisné poloze či demografické situaci čelí nepřiměřeným tlakům; zdůrazňuje však, že bez vytvoření dvojitého závazného nástroje pro všechny členské státy by se tato ustanovení ukázala být spíše politickým prohlášením než účinným nástrojem ke skutečné podpoře členského státu;
80. vítá návrh Komise na přepracování nařízení o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů a připomíná členským státům jejich povinnosti získávat otisky prstů a zasílat údaje podle stávajícího nařízení Eurodac; je toho názoru, že biometrické údaje, jako například otisky prstů, musí být využity na posílení účinnosti operací hraniční kontroly;

Spolupráce se třetími zeměmi

81. vyjadřuje politování nad tím, že spolupráce se třetími zeměmi nedosáhla – s výjimkou spolupráce Španělska s třetími zeměmi, například se Senegalem a dalšími zeměmi subsaharské a severní Afriky – uspokojivých výsledků; vyzývá k cílené podpoře třetích zemí tranzitu a původu zapojením agentury FRONTEX do misí vyslaných do těchto zemí, aby se jim dostalo pomoci k vybudování účinného systému správy hranic;
82. připomíná Komisi, Radě a členským státům, že je zásadní, aby pokračovaly v zahájeném dialogu se zeměmi původu a tranzitu navazujícím na ministerské konference mezi EU a Afrikou o migraci a rozvoji konané v Tripolisu, Rabatu a Lisabonu;

¹ KOM(2005)0123.

83. požaduje zavedení politických nástrojů, které byly vytvořeny v rámci „Globálního přístupu k migraci“¹, a rovněž provedení procesu z Rabatu z roku 2006 týkajícího se migrace a rozvoje, stejně jako partnerství mezi EU a Afrikou v oblasti migrace, mobility a zaměstnanosti, které bylo dohodnuto v Lisabonu v prosinci 2007;
84. zdůrazňuje význam rozvojové politiky ve třetích zemích původu nebo tranzitu jakožto prostředku pro řešení problému přistěhovalectví a jeho příčin; vyzývá ke zlepšení koordinace přistěhovačské a rozvojové politiky Unie, která bude brát plně v úvahu strategické cíle, například rozvojové cíle tisíciletí;
85. připomíná však, že rozvojová politika nemůže být jedinou alternativou k migraci, neboť žádný rozvoj nemůže existovat na základě solidarity bez trvalé mobility;
86. požaduje posílení spolupráce s Mezinárodní organizací pro migraci (IOM) a dalšími mezinárodními organizacemi při vytváření nových regionálních kanceláří v citlivých oblastech, kde je zapotřebí mimo jiné praktická pomoc týkající se zejména legální migrace nebo dobrovolného návratu přistěhovalců;
87. zdůrazňuje, že je důležité vytvářet informační a řídicí střediska pro migraci po vzoru střediska v Mali, které zahájilo činnost v říjnu 2008; je přesvědčen, že taková střediska by mohla významně přispět k řešení problémů migrace tím, že by se zabývala potřebami případných migrantů, navracejících se migrantů a migrantů s pobytem v EU; vyzývá Komisi, aby poskytla nezbytné informace týkající se projektů zřizování dalších středisek v rámci partnerství EU-Afrika, a žádá ji, aby prozkoumala možnost vytvoření takových středisek ve výhodných sousedních zemích;
88. zdůrazňuje, že všechny dohody se zeměmi původu a tranzitu by měly obsahovat kapitoly o spolupráci v oblasti přistěhovalectví, a vyzývá k ambiciózní politice vůči třetím zemím v oblasti policejní a justiční spolupráce, aby bylo možné bojovat proti mezinárodním zločineckým organizacím zapojeným do obchodování s lidmi a postavit dotyčné osoby před soud, se zapojením s Europolu a Eurojustu; vyzývá také Komisi, aby zintenzivnila svou podporu třetím zemím, včetně finanční a technické pomoci, za účelem vytváření hospodářských a sociálních podmínek odrazujících od nelegální migrace, drogové činnosti a organizovaného zločinu;
89. vyzývá Komisi, aby pro dosažení pokroku v jednáních, která vede s Marokem, Senegalem a Libyí, podpořila vyjednání globálních evropských dohod, jak je tomu například u dohody podepsané s Kapverdami, a aby podpořila uzavření dohod s hlavními zeměmi původu přistěhovalců;
90. požaduje podporu pro třetí země při vytváření vnitrostátního právního rámce a zřizování imigračního a azylového systému při plném respektování mezinárodních právních předpisů a vyzývá dále třetí země tranzitu, aby podepsaly a dodržovaly Ženevskou úmluvu z roku 1951;
91. vyzývá členské státy, aby zvážily vydávání uprchlíků opouštějících domovy kvůli zhoršování životního prostředí, migrantů, kteří nemohou být běžně považováni za ekonomické migranty a kteří rovněž nejsou uznáni za uprchlíky podle Ženevské úmluvy;

¹ KOM(2006)0735.

o

o o

92. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.